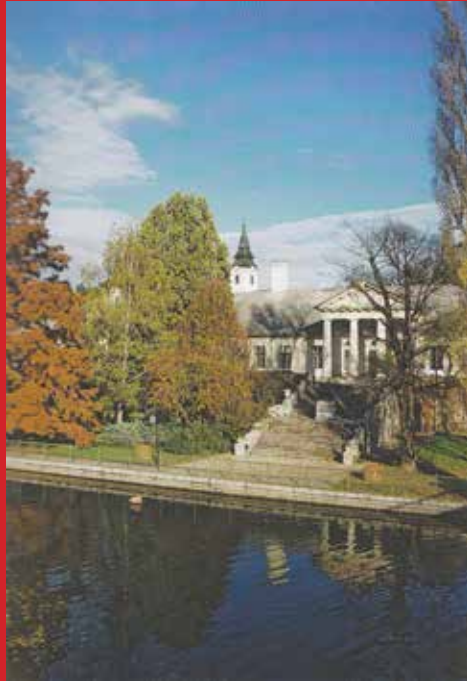

Szarvas István

Szarvasi beszélgetés

2010. július

Szarvas

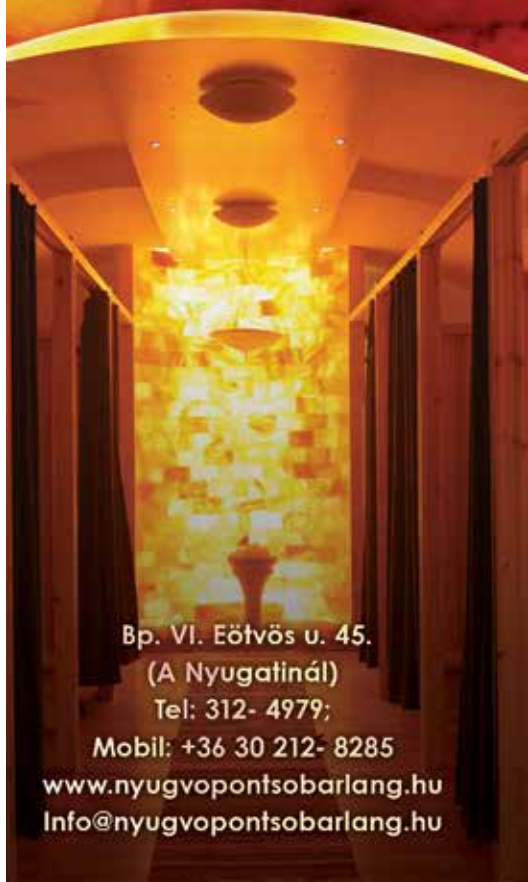
Szarvast a Dél-Alföld egyik gyöngyszemének nevezik, hiszen a település Magyarország ötödik legnagyobb állóvíze, a különleges szépségű Hármas-Körös holtágának bal partján fekszik. A varázslatos hangulatú alföldi kisváros Békés megye északnyugati kapuja.

A város nemzetközi hírnév látványossága a Pepi-kert néven ismert Szarvasi Arborétum, az ország egyik legnagyobb, valamint leglátogatottabb növénygyűjteménye. Szarvas a Körös-Maros Nemzeti Park természetvédelmi területei közé tartozik. Itt található a Körös-Maros NP Körösvölgyi Látogatóközpontja. A Szarvasi Szárazmalom az országban szinte egyedülálló kuriózum, 1962-ig folyamatosan működött. A Holt-Körös partján áll az a jelképes szélmalom, ami a Trianon előtti Magyarország földrajzi közepét jelöli. A műemlék jellegű szecessziós stílusban felépült, törökös hangulatú Szarvasi Gyógyfürdő sokrétű rekreációs szolgáltatással, kedvező áraival, egész évben várja az idelátogatókat. Szeretettel várjuk a Történelmi Magyarország földrajzi középpontjában, a Kárpát-medence szívében, Szarvason!

NYUGVÓPONT SÓBARLANG

Sóterápia
méregtelenítő-
és gerincmasszázs ágy
feltöltődés

Bp. VI. Eötvös u. 45.

(A Nyugatinál)

Tel: 312- 4979;

Mobil: +36 30 212- 8285

www.nyugvopontsobarlang.hu

Info@nyugvopontsobarlang.hu

Szarvas István

Szarvasi beszélgetés

a Kérdeztem – válaszoltak című könyv utóélete

2010. július

Szarvas István

Szarvasi beszélgetés

A címdalton és a belső borítón lévő fotókat Takács Miklós 2003-ban kiadott Szarvas című könyvéből kaptuk. A felvételeket Bakula János készítette.

A könyvben felhasznált további képek és szövegek eredete: EuroAstra, Hetedhéthatár, Közéleti Krónika, MÚOSZ, Newjság, Szarvas és Vidéke, ZetaPress, Zuglói Lapok.

A borítón Ágota Mandelot festményei láthatók.

ISBN 978 963 88 300 29

Kiadó: Héthatár Bt., Pécs
Szerkesztő: Zmeskall Z. Tamás
Tervező: Zmeskál Zoltán

Készült a Corbis Digital Nyomdában
1033 Budapest, Szentendrei út 89-93.
Felelős vezető: Rákóczi László

Szerkesztői ajánlás

Tíz év száznál is több megjelent interjújából ragadott ki 32-t Szarvas István. A pécsi székhelyű Hetedhétthátár budapesti tudósítója a lap 1997-es indulása óta gyakran tette fel kérdéseit különböző rendű-rangú ismerősöknek. Kérdeztem – válaszoltak című interjúkötete ezer példányban jelent meg a Héthatár Bt. kiadásában a Hetedhétthátár-füzetek 11-ik darabjaként 2008 májusában.

Ízelítőként álljon itt a válaszoltak listája.

Faludy György és Bródy János Kossuth-díjasok, Horn Gyula, Orbán Viktor és Medgyessy Péter miniszterelnökök, Holló András, Lomnici Zoltán és Szili Katalin közjogi méltóságok, Lévai Katalin, Fónagy János, Kovács László és Gyurcsány Ferenc miniszterek, valamint Lakshmi Puri indiai és Judith Várnai Shorer izraeli nagykövet asszonyok képviselik a politikát.

Az akadémikusok és tudósok közül Vizi E. Szilveszter, Pungor Ernő, Lámfalussy Sándor, Kornai János, Kádár Béla, Kovács Árpád, Roóz József és Papanek Gábor is válaszolt Istvánnak, s az utóbbi a laudációt tartotta az IPOSZ székházbeli könyvbemutatón. A cégvezetőket és polgármestereket Zwack Péter, Kovács Gyula, Takács Ildikó és Babák Mihály, míg a sportot, ebből is az öttusát Vörös Zsuzsa, Klaus Schormann és Kerekes Sándor – aki kanadai otthonából jött vissza a bemutatóra az óhazába – képviseli a könyvben. Makara Mihály és Böszörményi Klára orvosokkal és Habsburg Ottó királyi herceggel is olvashatunk egy-egy beszélgetést.

A borítólapon látható festmények Ágota Mandelot alkotásai. Ezeket most újra láthatjuk. A szerző unokatestvére 1956-ban került külföldre, először Ausztriába, majd onnan Brazíliába ment. '58-tól Párizsban folytatott tanulmányokat, ahol festett és kerámiázott, majd '60-ban vissza-

tért Brazíliába. Sao Paolóban alkot, '76-tól tagja a bridzsválogatottnak, 13-szoros brazil bajnok. Férje üzletember, fia és lánya, valamint két unokája is a déli féltekén él.

A szerző már 2008-ban gondolkodott a folytatáson, mivel addigra három interjút is elkészített a folyóiratnak Czakó Borbála londoni nagykövettel, Újhelyi István államtitkárral és Budai Bernadatt kormányiszóvivővel. Juhász Judittal, az Antall-kormány szóvivőjével is elbeszélgetett már, így a két szóvivő egymás mellé kerülhet a következő kötetben. Most mégsem ez készült el, hanem a 2008-as kötet fogadtatásáról olvashatunk. A könyvből Babák Mihály szarvasi polgármester, Szenes János szarvasi főszerkesztő és Szarvas Istvánnak, az interjúkötet szerzőjének 2008. novemberi szarvasi beszélgetését ismerhetjük meg.

S ha már a Szarvasi beszélgetés a 2008-as interjúkötet fogadtatásáról szólt, jelen kiadványunk rendhagyó módon a novemberi beszélgetés fogadtatásáról is szóljon. A reflexió a Newság 2008. november 28-i oldalán jelent meg, s a beszélgetés illusztrációjaként készült fotók ugyancsak az ő szerzeményük.

Nemcsak Szarvasra, de Montreálba is ellátogatunk. 2009 őszén István Kerekes Sándor vendégeként Kanadában járt, s ott is bemutatta könyvét. A városházi fogadáson és a könyvbemutatón egyaránt szó esett a kanadai főkormányzónő 2008-as budapesti látogatásáról. István akkor interjút kért Öexcellenciájától, melyet ebben a kötetben ugyancsak elolvashatunk.

Zmeskall Z. Tamás főszerkesztő
Zetapress.hu

Szerzői előszó

Amikor 2008. novemberben, egy borongós őszi napon Szarvasra utaztam, nem gondoltam, hogy a könyvbemutatómon elhangzott beszélgetést egy újabb könyvben fogom megírni. Beszélgetőpartnerem: Szenes János főszerkesztő olyan alaposan felkészült könyvből, hogy meglepett.

Másik kérdező partnerem: Babák Mihály, Szarvas város első embere pedig olyan kérdéseket tett fel, amelyek áttételesen a könyvvel voltak kapcsolatosak, de mély meggondolásra ösztönöztek. Mivel egyikünk sem készült arra, hogy könyv formájában jelenik az elhangzott beszélgetés, nem volt könnyű elkészíteni. Mindkettőjüknek köszönöm a lehetőséget.

Budapest, 2010. július
Szarvas István

Szarvas-könyv a Hetedhétárban

Megjelent Szarvas István kötete, a Hetedhétár-füzetek 11. eleme: Kérdeztem – válaszoltak címmel. Húsz fő vett részt Budapesten az IPOSZ székházában megtartott könyvbemutatón május 8-án. A megjelenteket a házigazda, Kassai Róbert, az IPOSZ elnöki tanácsadója, az Európai Unió Kézműves Kis- és Középvállalkozói Szövetségének az újonnan belépett tagországokat képviselő alelnöke köszöntötte. Elmondta, hogy örömmel adott helyet a szövetség az eseménynek.

A szerző az újságírók között ismert. Gyakran látható a tévében a fontos sajtóeseményeken. A könyvben szereplő interjúk egy korpépet tárnak elénk az elmúlt tíz évről. Érdekes lenne – hangsúlyozta –, ha interjúalanyait ismét megkérdeznék, hogy ennyi év után miként látják az eseményeket. Köszöntője után felkérte Papanek Gábor professzort, az egyik interjúalanyt, laudációjának megtartására. A laudációt követően kérdeztek a megjelentek. Zmeskall Z. Tamás, a ZETApres főszerkesztője az iránt érdeklődött, hogy gondolkodik-e a szerző a többi interjú megjelentetésén és készültek-e újabbak?

Kerekes Sándor – aki szintén szerepel a könyvben –, Kanadából érkezett fiával a bemutatóra. Elmondta: nagy megtiszteltetés számára, hogy benne lehet a kötetben. Sikeres választásnak tartja, hogy Vörös Zsuzsával akkor készült interjú, mikor még nem volt olimpiai bajnok, a szerző jó érzékkel megérezte. Az iránt érdeklődött – hivatkozva Papanek professzor előadására –, hogy kik azok, akik már nem éltek meg a bemutatót. Tóth Károly, a Hetedhétár fotós munkatársa átadta L. Csépanyi Katalin főszerkesztő üdvözlését, aki nagyon sajnálta, hogy nem tudott jelen lenni az eseményen, mivel pont aznap jelent meg Pécsett a májusi Hetedhétár.

Megjelent a Hetedhétár 2008. június 6-i számában.

Papanek Szarvasról

Szarvas Istvánval sokszor dolgoztam együtt az elmúlt 15 évben. Többnyire kutatásaink számára készített információ-gazdag interjúkat, esettanulmányokat. Esetenként azonban olvastam a szélesebb kör számára készített, ismert közéleti szereplőkkel készített egyes interjúit is. S nagyon örülök, hogy most ez utóbbiak közül néhányat kötetbe foglalva is közreadhatott. A kaleidoszkópszerű összeállítás további olvasóknak nyújthat így intellektuális élményeket – mondta el a kötet bemutatóján: DSc. Papanek Gábor.

A kötet bemutatójára készülve gondolkodtam azon, hogyan fogalmazzam meg István szakmai jellemzését. Az újságírók azonban jobban értenek ehhez, így saját mondataim helyett L. Csépanyi Katalint, a Hetedhéthatár főszerkesztőjét idézem. A kötet ajánlásában így ír: „Amikor 1997-ben a Hetedhéthatárt útra indítottam, azonnal megkerestem Szarvas Istvánt, legyen ő a magazin budapesti szerkesztőségvezetője. Hogy miért esett rá a választásom? Már régóta ismertem őt, mint a Gépipar című szaklap főszerkesztő-helyettesét. Egyik este mutatták a tévében az akkori miniszterelnök sajtótájékoztatóját: néhány újságíró volt jelen, döntően a nagy újságoktól, és Szarvas István, a Gépipar lapot képviselve kérdezett is. Hogyan jutott be, nem érdekelt. Viszont azt tudtam azonnal: ő az én emberem. A Hetedhéthatárt is szívügyének fogja tekinteni, és nem lesznek előtte zárt ajtók.” Egyetérték a jellemzéssel. István minden feladatot teljes erőbedobással végez el, és okvetlen megszerzi az ehhez szükséges információkat.

A kötet 32 interjúja az interjúadók 10 csoportja szerint tagolt, és igen széles tárgykört érint. A Kossuth-díjasok körében, a művészet mibenlé-

téről Faludy Györgyöt, a XX. század egyik legnagyobb magyar költőjét és Bródy Jánost, a magyar Beatlest szólaltatja meg. A miniszterelnökök közül – politikai egyensúlyt teremtve – Horn Gyulát, Medgyessy Pétert és Orbán Viktort, a miniszterek közül Lévai Katalint, Fónagy Jánost, Kovács Lászlót és Gyurcsány Ferencet. A közjogi méltóságokkal készített interjúk keretében Holló András alkotmánybíróági elnök, Lomnici Zoltán Legfelsőbb bírósági elnök és Szili Katalin országgyűlési alelnök fejtik ki gondolataikat törekvéseikről.

Olvashatunk arról, miként értékeli Lakshmi Puri indiai és Judit Varnai Shorer izraeli nagykövet asszonyok az országaik és hazánk közötti kapcsolatokat. Az akadémikusok, tudósok fejezet interjúiban Vizi E. Szilveszter, Pungor Ernő, Lámfalussy Sándor, Kornai János, Kádár Béla, Kovács Árpád, Roóz József és én nyilatkozunk a magyar tudomány és gazdaság helyzetéről, perspektíváiról. Cégvezetőkként Zwack Péter üzletember, Kovács Gyula, a Zsolnay gyár vezérigazgatója és Takács Ildikó, a Reklám Világszövetség magyar tagozatának elnöke vallanak intézményük küldetéséről, városvezetőként Babák Mihály szarvasi polgármester szól sikereikről.

A sportszeretet mélységeit Kerekes Sándor nemzetközi sport-diplomata, Klaus Schormann, a Nemzetközi Öttusa Szövetség elnöke és Vörös Zsuzsa öttusa „királynő” gondolatai (és példái) nyomán érthetjük meg. Makara Mihály főorvosnak és Böszörményi Klárának, a Springmed Kiadó vezetőjének szavai a betegségek elleni küzdelem egyre bővülő fegyvertárára hívják fel a figyelmet. Végül Habsburg Ottó királyi főherceg interjúja a világpolitika aktuális kérdéseibe vezet be.

Ugyanakkor a kötet arra is rávilágít, milyenek is az interjúk készítőjének módszerei. Olvasás közben érzékeljük, hogy Szarvas István felkészül kérdéseire. Az interjút lehetőleg valamely aktuális esemény kapcsán kéri, s utána néz a kérdezni kívántak élettörténetének (az ekkor szerzett információkból az egyes interjúk előtt a kötet is mutat mintát). Tájékozik arról is, mely témák, mely kérdések foglalkoztathatják potenciális partnerét. A találkozás során csak kevés kérdést tesz fel, hagy-

---

ja partnerét beszélni. Amint előszavában Truman Capote híres újságíró idézve írja, úgy véli: Az interjúkészítés művészetének titka, hogy hagyjuk a másikat azt hinni, hogy ő készíti interjút velünk.

A mű fő értékei természetesen a válaszok. Mivel a megkérdezettek valójában korunk közszereplői, s a kérdések inspirálóak voltak, az interjúadók állásfoglalásai igen érdekesek. Egyaránt sokat tudunk meg megfogalmazóik értékítéleteiről, helyzetértékeléseiről, törekvéseiről és várakozásairól. Betekinthetünk egy-egy szakma műhelytitkaiba, megérthetjük egyes nyilatkozók tevékenységének mozgató rugóit, s összességében sajátos korrajzot is kapunk. Mivel a gazdasággal foglalkozó kutató vagyok, példaként a magyar gazdasággal kapcsolatos néhány részletet említem meg. Jellemzőnek ítélem, hogy több szakma nyilatkozói is fontosnak tartották kiemelni, hogy jövőbeli gazdasági fejlődésünk fő forrása csak az innováció, az új, korszerű termékek, technológiák, menedzsment módszerek bevezetése lehet. Ugyanakkor a szakértők már évek óta nyomatékosítják az ország törékeny pénzügyi egyensúlyának veszélyeit. De szembe kell néznem azzal is, hogy a témakört érintő valamennyi interjúadó optimistának bizonyult: gazdaságunk mai helyzete lényegesen rosszabb, mint néhány éve vártuk.

Bemutatóm végén szeretném hangsúlyozni a Hetedhétthátár magazin fontos szerepét is az interjúk, illetve a kötet létrejöttében. Úgy vélem, a széles látókörű tájékoztatás a sajtóban alapvető kötelesség, egy társadalomban pedig fontos érték. A Hetedhétthátár sokat tett azért, hogy Szarvas Istvánnak legyen módja ezért dolgozni. Köszönet érte – hangzott el a kötet budapesti bemutatóján, 2008. május 8-án Papanek Gábor szájából.

Megjelent a Hetedhétthátárban 2008. június 6-án.

Tíz év harminckét szemüveggel

Pécsett június 5-én került sor a Hetedhétthár Magazin budapesti szerkesztőség vezetőjének az interjúkötet bemutatójára. A kötetet L. Csépanyi Katalin, a kiadó vezetője, a magazin főszerkesztője a következőkkel méltatta: Szarvas István nem ismer lehetetlent, megszólaltat olyanokat, akikhez szinte lehetetlenség eljutni – de neki sikerül, és természetesen teszi a dolgát. Kérdez az olvasók helyett.

A kötet 32 interjúja az interjúadók 10 csoportja szerint tagolt, és igen széles tárgykört érint. A Kossuth-díjasok körében, a művészet mibenlétéről Faludy Györgyöt, a XX. század egyik legnagyobb magyar költőjét és Bródy Jánost, a magyar Beatlest szólaltatja meg. A miniszterelnökök közül – politikai egyensúlyt teremtve – Horn Gyulát, Medgyessy Pétert és Orbán Viktort, a miniszterek közül Lévai Katalint, Fónagy Jánost, Kovács Lászlót és Gyurcsány Ferencet. A közjogi méltóságokkal készített interjúk keretében Holló András alkotmánybírósági elnök, Lomnici Zoltán legfelsőbb bírósági elnök és Szili Katalin országgyűlési alelnök fejtik ki gondolataikat törekvéseikről.

Olvashatunk arról, miként értékeli Lakshmi Puri indiai és Judit Varnai Shorer izraeli nagykövet asszonyok az országaik és hazánk közötti kapcsolatokat. Az akadémikusok, tudósok fejezet interjúiban Vízi E. Szilveszter, Pungor Ernő, Lámfalussy Sándor, Kornai János, Kádár Béla, Kovács Árpád, Roóz József és én nyilatkozunk a magyar tudomány és gazdaság helyzetéről, perspektíváiról. Cégvezetőkként Zwack Péter üzletember, Kovács Gyula, a Zsolnay gyár vezérigazgatója és Takács Ildikó, a Reklám Világszövetség magyar tagozatának elnöke valának intézményük küldetéséről, városvezetőként Babák Mihály szarvasi polgármester szól sikereikről. A sportszeretet mélységeit Kerekes Sándor nemzetközi sport-diplomata, Klaus Schormann, a Nemzetközi Öttusa Szövetség elnöke és Vörös Zsuzsa öttusa „királynő” gondolatai (és példái) nyomán érthetjük meg. Makara Mihály főorvosnak és Böszörményi Klárának, a Springmed Kiadó vezetőjének szavai a betegség-

---

gek elleni küzdelem egyre bővülő fegyvertárára hívják fel a figyelmet. Végül Habsburg Ottó királyi főherceg interjúja a világpolitika aktuális kérdéseibe vezet be.

Ugyanakkor a kötet arra is rávilágít, milyenek is az interjúk készítőjének módszerei. Olvasás közben érzékeljük, hogy Szarvas István felkészül kérdéseire. Az interjút lehetőleg valamely aktuális esemény kapcsán kéri, s utána néz a kérdezni kívántak élettörténetének (az ekkor szerzett információkból az egyes interjúk előtt a kötet is mutat mintát). Tájékozik arról is, mely témák, mely kérdések foglalkoztathatják potenciális partnerét. A találkozás során csak kevés kérdést tesz fel, hagyja partnerét beszélni. Amint előszavában Truman Capote híres újságíró idézve írja, úgy véli: Az interjúkészítés művészetének titka, hogy hagyjuk a másoknak azt hinni, hogy ő készíti interjút velünk.

A mű fő értékei természetesen a válaszok. Mivel a megkérdezettek valójában korunk közszereplői, s a kérdések inspirálóak voltak, az interjúadók állásfoglalásai igen érdekesek. Egyaránt sokat tudunk meg megfogalmazóik értékítéleteiről, helyzetértékeléseiről, törekvéseiről és várakozásairól. Betekinthetünk egy-egy szakma műhelytitkaiba, megérthetjük egyes nyilatkozók tevékenységének mozgató rugóit, s összességében sajátos korrajzot is kapunk.

Megjelent az EuroAstrában 2008. június 10-én Johannes tollából.

Szarvas-könyv a Zuglói Lapokban

Szarvas István újságíró – aki 1944 óta él Zuglóban –, új könyvében legjobb interjúit gyűjtötte csokorba. A művészet mibenlétéről Faludy Györgyöt, a XX. század egyik legnagyobb magyar költőjét és Bródy Jánost kérdezi. A politikusok közül szerepel a kötetben Horn Gyula, Medgyessy Péter, Orbán Viktor, Lévai Katalin, Fónagy János, Kovács László, Gyurcsány Ferenc, Szili Katalin, valamint Holló András, az Alkotmánybíróság és Lomnici Zoltán, a Legfelsőbb Bíróság volt elnöke.

Az akadémikusok, tudósok közül Vizi E. Szilveszter, Pungor Ernő, Lámfalussy Sándor, Kornai János, Kádár Béla, Kovács Árpád, Roóz József és Papanek Gábor szólal meg. Sikeres üzletemberként többek között Zwack Péter és Takács Ildikó, a Reklám Világszövetség magyar tagozatának elnöke, élsportolóként pedig Vörös Zsuzsa öttusázó válaszol a szerző kérdéseire, de találhatunk interjút a kötetben Habsburg Ottóval is. A könyv a Püski Könyvesházban és a Danubius Nyelviskolában kapható – olvasható a Zuglói Lapok 2008. augusztus 26-i számában.

Szarvas-könyv a Krónikában

Szarvas István kötetének 32 interjúja, az interjúadók 10 csoportja szerint tagolt és igen széles tárgykört érint. A Kossuth-díjasok körében, a művészet mibenlétéről Faludy Györgyöt, a XX. század egyik legnagyobb magyar költőjét és Bródy Jánost, a magyar Beatlest szólaltatja meg. A miniszterelnökök közül – politikai egyensúlyt teremtve – Horn Gyulát, Medgyessy Pétert és Orbán Viktort, a miniszterek közül Lévai Katalint, Fónagy Jánost, Kovács Lászlót és Gyurcsány Ferencet.

A közjogi méltóságokkal készített interjúk keretében Holló András alkotmánybírósi elnök, Lomnici Zoltán legfelsőbb bírósági elnök és Szili Katalin országgyűlési alelnök fejtik ki gondolataikat törekvéseikről. Olvashatunk arról, miként értékeli Lakshmi Puri indiai és Judit Varnai Shorer izraeli nagykövet asszonyok az országaik és hazánk közti kapcsolatokat. Az akadémikusok, tudósok fejezet interjúiban Vízi E. Szilveszter, Pungor Ernő, Lámfalussy Sándor, Kornai János, Kádár Béla, Kovács Árpád, Roóz József és Papanek Gábor nyilatkozik a magyar tudomány és gazdaság helyzetéről, perspektíváiról.

Cégvezetőkként Zwack Péter üzletember, Kovács Gyula, a Zsolnay gyár vezérigazgatója és Takács Ildikó, a Reklám Világszövetség magyar tagozatának elnöke vallanak intézményük küldetéséről, városvezetőként Babák Mihály szarvasi polgármester szól sikereikről. A sportszeretet mélységeit Kerekes Sándor nemzetközi sport-diplomata, Klaus Schormann, a Nemzetközi Öttusa Szövetség elnöke és Vörös Zsuzsa öttusa királynő gondolatai (és példái) nyomán érthetjük meg. Makara Mihály főorvosnak és Böszörményi Klárának, a Springmed Kiadó vezetőjének szavai a betegségek elleni küzdelem egyre bővülő fegyvertárára hívják fel a figyelmet. Végül Habsburg Ottó királyi főherceg interjúja a világpolitika aktuális kérdéseibe vezet be.

Megjelent a Közéleti Krónika 2008. augusztusi számában, Solt Dezső rovatában.

Ne csak a könyvtár legyen nyitott, Polgármester Úr!

A Nyitott Könyvtár hetek utolsó programjaként egy könyvbemutatón vehettünk részt, amin Szarvas István: Kérdeztem – válaszoltak című interjúkötetét ismerhettük meg. A szerző karrierje egy sajtótájékoztatón kezdett felfelé ívelni, mikor a Gépipar című lap főszerkesztő-helyetteseként Horn Gyulának tett fel kérdéseket, és felfigyelt rá a szakma. A 32 interjúadó között egykori miniszterelnökök: Horn Gyula, Orbán Viktor, Medgyessy Péter, miniszterek: Fónagy János, Kovács László, zenész: Bródy János, nagy cégek vezetői: Zwack Péter és nagykövetek sorakoznak, de megszólaltatott olyanokat is, akiket szinte lehetetlen, például Lomnici Zoltánt.

Mi is érintettek vagyunk a könyvben, mivel egyik interjúalanya polgármesterünk, Babák Mihály, akit a szerző nemcsak a legelegánsabban öltözködő, hanem az egyik legdinamikusabb képviselőnek is nevezett. Interjúadói között voltak olyanok, akik mindenre három szóban válaszoltak, ezzel szemben polgármesterünkkel könnyű dolga lehetett. Mindketten egyetértettek abban, hogy az igazi újságírás papír alapon folyik, két nagyon fontos dolgot azonban elfelejtettek az internetes újságok rovására felhozni. Először azt, hogy a tollal való aláhúzás kifejezetten időtlenül néz ki, és egy idő után nagyon zavaró a monitoron, illetve nagyon időigényes és nem olcsó multság monitorba csomagolni a reggelit, miután kiolvastuk az internetet.

Egyébként Szarvas István szíven viseli testvérvárosának sorsát, jó hírünket viszi, olykor Szarvas Tiszteletbeli Konzuljaként jár el; pár éve meghívta városunkba a szlovák külügyminisztert is, aki képviseltette is magát Stefánik szobrának avatóján. Polgármesterünk többször használta azt a kifejezést a politikusokkal kapcsolatban, hogy a nagy emberek, ami hallhatóan több bicskát kinyitott a zsebekben. Voltak olyan pillanatok, mikor a bemutató kicsit Haydn: Búcsú szimfóniájához hasonlí-

tott, csak itt a közönség kezdett egyesével hazaszivárogni és a zenészek maradtak. Annak ellenére, hogy nem szarvasi szerző volt a vendég, így is rekordszámú érdeklődő jött el, emlékezzünk csak a másik végletre, egy nem túl régen lezajlott bemutatóra, ahol nem voltak tekintettel az egy szem érdeklődőre, és el is maradt a rendezvény.

Írta a Newjság 2008. november 28-án, pénteken.

Jönnek a történetek:

Gyurcsányal is készített interjút... és a legelegánsabb képviselővel is

Szarvas a szarvasi Nyitott Könyvtárban

Szarvas István: Kérdeztem – válaszoltak című interjúkötetének 2008. november 26-i szarvasi bemutatóján Tusjak Lászlóné háziasszony köszöntője után Szenes János, a Szarvas és Vidéke magazin főszerkesztője és Babák Mihály, a térség Fideszes országgyűlési képviselője, Szarvas város polgármestere beszélgetett a könyv szerzőjével.

Szenes: Hölgyeim és Uraim! Kedves Barátaim!

Csatlakozom a köszöntő szavakhoz. Mint az ismeretes – a mai szarvasi lapokban, rádióban, tévében is meghirdettük –, ma van a Nyitott könyvtár programsorozat záró előadása. Nagy örömünkre szolgál, hogy itt Szarvason végre üdvözölhetjük körünkben Szarvas István urat, neves közéleti, hazai újságírónkat, aki a Kérdeztem – válaszoltak címmel írt egy interjú kötetet, melynek alcíme: Válogatás a Hetedhétárban tíz év alatt megjelent interjúkból.

Ha megengedik, akkor én ülve folytatnám beszélgetésünket. És nem utolsó sorban üdvözlöm Babák Mihály polgármester urat, akivel megszokhatták a helyi tévében szokásos beszélgetéseinket. Ezért gondoltuk, hogy hármásban beszélgetünk. Köszönöm szépen Pista bácsi, hogy elfogadtad a meghívásunk: talán elárulhatjuk a kedves jelenlévő, a nagyérdemű közönségnek, hogy eredetileg a Szilvanapra volt kitűzve a találkozó. Az élet már csak olyan, így alakult, egy picit csúszott a találkozóval, de ami késik, az nem múlik.

István! 10 év termése ez az interjú-kötet. Talán kezdjük azzal, hogyan született ez meg?

Szarvas: Először is jó estét kívánok, nagy öröm számomra, hogy a történelmi Magyarország közepére, Szarvasra eljöhettek. Közel áll hozzám Szarvas, ezt befolyásolja az a tény, hogy az én nevem is Szarvas. Ez után a kitérő után megpróbálok válaszolni a kérdésedre.

Az eltelt tíz év alatt kb. 100-120 interjút csináltam. Be kell vallanom, már évek óta foglalkoztatott az a gondolat, hogy ezekből kiválasszak néhányat. Nehéz volt, mert szinte mindegyik az ember szívéhez nő,

mert ez olyan dolog, hogy az interjúalanynak és az interjúkészítőnek összhangban kell lennie, akkor jó egy interjú. Bízom benne, hogy ezek az interjúk nem voltak rosszak. Mivel a főszerkesztőm jónak találta ezeket az írásokat, ezek megjelentek.

A következő lépés, hogy ebből kellett választani, s szinte az utolsó napokig is változtatnom kellett. Csak egy példát hadd mondjak el: tízennégy nagykövettel csináltam interjút és ebből esett a választásom két hölgyre. Ez a két hölgy az indiai és az izraeli nagykövetasszonyok voltak, akik tényleg csodálatosan érdekes és szép dolgokat mondtak. Az volt a fő szempontom, hogy szinte minden szakterület szerepeljen benne. Ebbe a 32-be azt lehet mondani, hogy Kossuth-díjasoktól kezdve színészeken, tudósokon, politikusokon át szinte mindenki szerepel. Egy érdekességet el szeretnék mondani. Néha az ember kritikát is kap és az egyik kritika az volt, hogy az egyik újságíró barátom azt mondta: jó-jó ez a köteted, de miért nem szerepel benne egy munkás? Kicsit mellbevágott, mert nehezen tudtam volna beilleszteni.

Szenes: Megértem, hogy nem lehetett bizony könnyű a válogatás, roppant hízelgő és megtisztelő számunkra, hogy Szarvas István interjú kötetében, hogyha a belső borítóra lapozunk, szeretett városkánkról egy nagyon szívet-lelket melengető leírás is szerepel itt a belső fülszöveg helyén. Nem utolsó sorban nem kis büszkeségünkre Babák Mihály úr az egyetlen polgármester, ha jól számoltam a kötetben, aki megszólal, mi ennek az oka?

Szarvas: Igen, el kell árulnom, hogy csináltam más polgármesterrel is interjút, az egyik Fideszes, a másik az pedig szocialista. Szemébe kell mondanom Babák Mihálynak, hogy nekem ő a legszimpatikusabb polgármester. Ezért került be ebbe az interjúkötetbe. Akkor döntöttem el, hogy elbeszélgetek vele, amikor megtudtam, hogy az év települése lett Szarvas. 2180 szavazatot kaptatok akkor, amikor a sokkal nagyobb Székesfehérvár, sokkal kevesebbet. A parlamentben is csodálattal tekintek Babák úrra, sokszor szokott hozzászólni és épp Marikának mondtam, ő az egyik legelegánsabb országgyűlési képviselő is.

Szenes: Az előbb említett több mint 100 interjú fantasztikus teljesítmény. Sok nemzetközileg is jegyzett diplomatával és más jeles közéleti, művészeti egyéniséggel, személyiséggel sikerült elbeszélgetni. Más azt mondja, jó, ha 10-15 év alatt 2-3 nagyobb fogása összejön úgymond. Gondolom, hogy ez egy óriási folyamatos munkát és felkészülést jelent részedről. Szisztematikusan készülsz, azt sugallja a kötet egésze, maga a válogatásnak is a tematikája. Gondolom, napról-napra készülsz újabb és újabb interjúalanyok bekerítésére?

Szarvas: Igen. Ez nem könnyű dolog, de néha azért nem készíték valakivel interjút, mert nem vagyok eléggé felkészülve. Ha találkozok valakivel, és nem vagyok felkészült, akkor nem lehet odamenni. Hadd mondjak erről egy édes történetet. Azóta megcsináltam az illetővel az interjút. Pár évvel ezelőtt Farkas Bertalan úrhajóssal szerettem volna csinálni egy interjút és két-három kérdést feltettem neki. Azt mondta: kolléga úr, majd hogyha felkészült az én témámból, akkor jelentkezzen. Azóta nagyon jóba lettünk, tegező viszonyba is vagyok vele. Már megcsináltam vele az interjút. Azt mondta, most már rendben van, mert látom, hogy felkészültél. Sőt, elhatároztuk, hogy együtt fogunk golfozni.

Szenes: Ez a válasz, de az írásaid azt sugallják az olvasóknak, óhatatlanul maximalista vagy saját magaddal szemben, ezt mondhatom minden túlzás nélkül, mint az úrhajós, azt gondolom, hogyha nem lett volna ez a Farkas Bertalannal való találkozás, akkor is valami hasonló zajlik le.

Szarvas: Jót tett, nem ő volt az egyedüli, egy másik édes dolog volt: Hernádi Judittal és Hobóval szintén próbálkoztam egyszer és akkor ugyanezt mondták, mint az úrhajós. Keményen megmondják ezek az emberek, ha valami nem tetszik. Életemnek az egyik legnagyobb élménye volt a Habsburg Ottó királyi herceggel készített interjú.

Szenes: Fantasztikus figura!

Szarvas: Igen, fantasztikus figura és a Pázmány Péter Katolikus Egyetemen tartott egy szédületes előadást. Már akkor is erősen kilencven

fölött járt. Nagy nehezen ráállt az interjúra és közölte velem: rendben van, kap három percet. Leültünk és háromnegyed órát beszélgettünk, és utána kikísért a lifthez és elköszönt. Ez egy felejthetetlen élmény volt számomra.

Szenes: Voltak kellemetlen interjúalanyok, akik esetleg alig-alig vagy esetleg nem álltak kötélnek?

Szarvas: Igen, örülök, hogy ezt megkérdezted, mert név nélkül el szeretném mondani.

Babák: Majd megfejtjük, jó?

Szarvas: Nehezen, de egy nagyon csinos hölgyről van szó, aki Pulitzer-díjas és önök is elég gyakran látják a tévében. Nem a Pulitzer-díjnál, még előbb kapott egy szintén újságírói kitüntetést és próbáltam vele interjút csinálni. Minden kérdésemre két-három szóval válaszolt, és többször azt mondta, nem válaszol, mert nem akar senkit sem megsérteni. Ezt a nem sikerült interjút a mai napig sem tudtam megemésztetni.

Hozzátennem, nehogy azt higgye valaki, hogy ha egy újságíró jó interjút tud csinálni, az egy kellemes interjúalany. A filmrendező Jancsó Miklóssal, akivel szintén nagyon jó barátságban vagyok, három éve próbálkozom interjút csinálni. Nem sikerül, mert három-négy szavas választ ad minden kérdésemre, de nem adom föl.

Szenes: Hát nem lehetett könnyű! Ahogy végiglapozzuk, és végigolvassuk a kötetet, azt egyből megtapasztalhatjuk, hogy a politikai egyensúlyra nagyon míves módon ügyeltél a kötet szerkesztésekor. Hiszen az elmúlt időszak miniszterelnökei közül szerepel a kötetben először Horn Gyulával, aztán Orbán Viktorral és végül Medgyessy Péterrel is az elkészült interjú.

Szarvas: Igen, és hozzá kell tennem, hogy Gyurcsány Ferencsel is csináltam, de akkor, amikor sportminiszter volt. De azóta – ez nincs benne a kötetben –, csináltam még interjút Boros Péterrel is, aki a harmadik köztársaság második miniszterelnöke volt. A felsoroltak mind kellemes alanyok voltak, mert nem volt nehéz velük. Ezek annyi interjút adnak, hogy szinte szó szerint le lehet írni azokat, amiket mondanak.

Szenes: Még a közjogi méltóságokkal folytatva a sort, Szili Katalinnal készült interjúd, és Lomnici Zoltánnal, a Legfelsőbb Bíróság elnökével is készült beszélgetésed. Ők könnyű alanyok voltak számodra?

Szarvas: Hát megmondom őszintén, hogy ők nagyon könnyű alanyok voltak számomra. Nagyon kellemes volt az országgyűlésben. Például Szili Katalinnal is elég hosszú interjút csináltam. A mai napig nagyon hálás vagyok, mert nemcsak hogy megcsináltuk az interjút, még oda is adta a titkárnőjének és le is írta az anyagot, utána én kijavítottam és úgy adtam oda neki. És messzemenőig meg volt elégedve.

Babák Mihály: Ezek a nagy emberek könnyen nyílnak meg azonkívül, hogy közölnek? Mert én úgy emlékszem, hogy lényegesen több dologról beszélgetünk, mint ami belekerül az interjúdba. Megnyílnak előtted és őszintének látszanak?

Szarvas: Igen, őszintének látszanak. Én nem tényfeltáró újságíróként csinálom velük az interjút, mert senkinek nem akarok olyan kellemetlen...

Babák: ...vagy valótlan...

Szarvas: Igen, igen...

Babák: Ez azért a régi, vagy fogalmazzunk úgy, a polgári újságírókra jellemző, hogy nem kívánnak kellemetlenséget, nem kívánnak rossz képet festeni, ugyanakkor ragaszkodnak a valósághoz.

Szarvas: Ragaszkodom a valósághoz, de az újságírási egyszeregybe beletartozik az is, hogy pláne ezen a szinten meg kell mutatni az anyagot. Ha valami olyan dolog van, ami neki nem tetszik és azt nem engedi megjelentetni, akkor természetesen el kell fogadni. Orbán Viktort említeném, vagy Lomnicit, vagy Hollót – az Alkotmánybíróság elnökét –, az életben többet nem állnának velem szóba. Erre nagyon kell vigyázni!

Babák: Egyszer Szili Katalin megtisztelt azzal, hogy magával vitt délre, két országot látogattunk meg akkor. Én egy sérült hölgygel találkoztam, aki egész úton azt bizonyította számomra, hogy lelkében teljesen egészséges. Nem tudom, érted-e mire gondolok? Kati valószínűleg nem az én értékem szerint gondolkodik, politikailag nem egy

hullámhosszon vagyunk, mégis azt tapasztaltam az egész út kapcsán, hogy végtelenül érzékeny, figyelmes, kedves személyiség.

Egy alkalommal meg is kapta az év jegyzője díjat. Az ünnepségen az előttünk lévő sorban ült és mikor észrevett felpattant, megpuszilt. Láthatlanban ismerte a feleségem, és amikor ott voltunk Skopjében, és az Ofi tóhoz kivitt minket az ottani köztársasági elnök, Kati segített választani ajándékot neki. Te is azt tapasztaltad, hogy az interjúalanyok ehhez hasonló módon, emberien viselkednek, és nem játsszák a nagy főméltóságú szerepüket, mint ahogy Katinál is tapasztaltam?

Szarvas: Ez nagyon érdekes dolog, nagyon régen készült, nem mint elnökkel, hanem mint alelnökkel készítettem. Úgy volt, ebben az évben csinállok vele interjút és háromszor megállapodtunk egy időben és félórával előtte lemondta, mert jött valami külföldi delegáció, akit kénytelen volt fogadni. A három legfőbb közjogi méltósággal sokkal nehezebb leülni. Lomnicival és Hollóval csodálatosan sikerült összhangot teremteni.

Még egy dolog van, amit nem kérdeztél, de nagyon büszke vagyok, és ezt el szeretném mondani. Minden egyes interjúalanyomnak, ahogy Babák Mihálynak is személyesen átadtam a könyvet és kértem, írjanak az interjúhoz egy-két sort. Még csak a felénél tartok és sajnos kettőnek már nem tudom átadni, akiket borzasztóan sajnálok. Az egyik Faludy György költő, akivel csodálatos élmény volt interjút csinálni, a másik Pungor Ernő akadémikus, akit szinte barátomnak tekintettem. Sajnos ők már nem élnek. Ezekért az egy-két sorokért, amiket ezek a nagy emberek beleírtak, már érdemes volt elkészíteni az interjút.

Babák: Beleláthatnál a lelkivilágukba? Azért kérdezem, mert azt feltételezem, hogy az újságíró egy kicsit pszichológus is, aki szeretne valami olyasmit kihozni a beszélgetőpartnerből, amit másnak még nem mondott el.

Szarvas: Nem. Ezen a szinten ezek az emberek azért már nagyon profik. De nagyon jól érzed, ezt el kell mondanom és gondolom te is János, mint profi főszerkesztő, megerősítesz abban, hogy nagyon fontos, hogy

milyen lelkiállapotban van az interjúkészítő és az interjúalany, mert a világ legjobb újságírója is abban az esetben, hogyha az interjú alanya rosszkedvű, vagy nem akar kinyílni, akkor nem tud megfelelő interjút csinálni és ugyanakkor fordítva is van.

Éppen tegnap voltam a Külügyminisztériumban. Volt egy fogadás, Aczél Endre kapott Életmű-díjat. A mai napig előttem van, amikor Margaret Thatcher itt volt, akkor leiskolázta Aczél Endrét, pedig élete teljében lévő újságíró volt, valami iszonyatos helyzetbe került ez a ragyogó újságíró, mert a Margaret Thatchernek olyan kedve volt. Akármit kérdezett, kijavította, és mást mondott. Ez olyan, mint a versenytáncosoknál, összhangban kell lenni az interjú adónak és az interjú készítőnek.

Margaretre visszatérve pedig azt tudni kell róla, ő volt az, aki először állította azt, hogy rendben van a kapitalizmus és az államnak nem szabad teljesen kivonulnia a gazdaság befolyásolásából. Ő volt, aki privatizált és államosított egyben, eléggé furcsa dolgokat csinált. A mostani közgazdászok még a mai napig is úgy értékelik az ő munkásságát, hogy Anglia fejlődésében nagyon nagy szerepe volt. Thatcher asszony fantasztikus nő volt, aki mint egy katonatiszt, úgy bánt bárkivel. Elég konfliktusteremtő volt a maga környezetében, de Anglia hálás neki, azóta is tisztelik.

Babák: Ezért hívták Vaslady-nek!

Szarvas: Igen.

Szenes: Akkor folytassuk a kötettel. Jó néhány neves sportoló is szerepel az interjúalanyok között, így például Vörös Zsuzsa, aki az öttusázás koronázatlan királynője, bár, ahogy manapság hallhattuk, megváltoztatták sajnos a szabályokat 2-3 nappal ezelőtt és nemzetközi döntés született erre, hát izgatottan várjuk. Magyar szempontból nem biztos, hogy jó belemenni, de térjünk vissza Vörös Zsuzsára. Mennyire volt hálás interjúalany?

Szarvas: Köszönöm, hogy ezt kérdezed, mert el kell mondanom, hogy nekem Vörös Zsuzsa volt a kedvenc sportolónóm, mert sportújságírással is foglalkozom. És minden évben a sportújságírók szavazhatnak és

rá szavaztam, mint az év legjobb sportolójára. Volt ő többször az év legjobb sportolója, de volt olyan is, amikor annak ellenére, hogy olimpiai bajnok lett, nem került be a legjobb 3 közé. Vörös Zsuzsa egy kicsit megváltozott, mert amikor én csináltam vele az interjút, akkor egy búbajos, aranyos kislány volt, most már egy nagyon komoly nő.

Lehet, hogy érezte, hogy nem fog bekerülni. Ebben az évben a világbajnokságon, bár nyertek – nem, azt hiszem harmadikok lettek –, most is csináltam vele interjút, de most sokkal tartózkodóbb volt, már szinte éreztem. Na, most pontosan az, amit te mondasz, akkor azt mondta nekem, hogy őt abszolút nem zavarja ez a dolog, hogy lövés közben fognak futni, és hogy ő ezt szívesen veszi és fogja csinálni. De hát kérdés, hogy fogja-e csinálni?

Szenes: Hát igen, ez egy nagy kérdés. Miután itt van előttünk az asztalon a Hetedéthatár magazin. Én azt gondoltam, hogy az ifjúság kedveli és folytathatnánk akár ezzel a rangos folyóirattal is. Mikor született a Hetedéthatár?

Szarvas: 1997-ben pattant ki a szikra az én főszerkesztőmnek a fejéből, sőt talán nem is, 96-ban gondolkodott, nagyon érdekes, mert a Magyar Újságírók Szövetségének volt egy közgyűlése, ott ismerkedtem meg vele 96-ban és akkor mondta, hogy készül egy ilyen újságnak a megjelentetésére. És akkor teljesen komolytalan dolognak vettem, csak pár újságírónak mondta.

Szenes: És miért tűnt komolytalannak?

Szarvas: Mert ő különben egy nagyon jó újságíró volt. Pécsert írt, meg különböző országos lapokba. Úgy, hogy egy igazi karmester. És kb. másfél évre rá, amikor volt ez az újságírók szövetségének a közgyűlése, kaptam egy telefont, hogy van-e kedvem részt venni ennek az újságnak az elkészítésében. És akkor ő mondta nekem, hogy akkor jutott eszébe, hogy engem felkérjen, mert én azokban az időkben a Gépípar újságnak – ami elég messze áll az újságírótól –, voltam a főszerkesztő-helyettese és délután folyamán volt egy kormányzóvivői tájékoztató, ahol Horn Gyula felelt az újságírók kérdésére. Akkor azért mások voltak a kormányzóvi-

vőik, mint most, mert a miniszterelnök elég gyakran részt vett rajtuk.

Szenes: Horn Gyulának szokása volt.

Szarvas: Igen, de nekem nagyon pozitív tapasztalatom volt például Medgyessyről és Orbán Viktorról is. Nagyon kedvesek voltak az újságírókkal szemben. Én ezen a délutánon a kormány szóvivőin jelentkeztem, mint a Gépiparnak a munkatársa és kérdeztem a miniszterelnöktől, és azt mondta, hogy az az ember, aki Horn Gyulától mint a Gépipar főszerkesztő-helyettese kérdez és szót kap, az kell neki az újsághoz.

És emlékszem az első cikk, amit elküldtem, szinte egy interjúnak lehet mondani, mert ment egy újságíró delegáció Ausztriába, és a szlovén és az osztrák pénzügyminiszterrel találkozott az akkori magyar pénzügyminiszter, Medgyessy. És akkor a szlovén, osztrák és a magyar pénzügyminisztertől is kérdeztem, és akkor ezt írtam meg az újságba. Tehát azt hiszem, ezt tekinthettem a Hetedhéthatárban az első interjúmnak. De a Gépiparba csináltam interjút, amire szintén nagyon büszke vagyok: a mostani Számvevőszék elnökének az elődjével Hágermayer professzorral, mert már díjat is neveztek el róla. Legnagyobb kitüntetés, ha valaki az ellenőrzési szakembereknél megkapja a Hágermayer-díjat. Tehát megint egy Szarvashoz viszonyuló dolog, hogy az az ember kapta meg a Hágermayer-díjat, aki szintén itt volt nálatok, aki nem tudom, hogy van-e az országban még egy olyan, akiről én most úgy fogok írni egy cikket, hogy a költő professzor Báger Gusztáv, aki szintén itt volt Szarvason és Tandori Dezső mutatta be itt nálatok. Mert szintén egy igazi író vagy költő mindenképpen eljön Szarvasra és nagy megtisztetés, ha itt lehet.

Szenes: Igen, hát el vagyunk kényeztetve jobbnál jobb költőkkel, írókkal. Visszatérve egy kicsit a politikusokkal készült beszélgetésekhez. A miniszterelnök urak minden esetben a hivatalukban fogadtak egy-egy interjú erejéig, vagy nem volt kötelező ez a helyszín?

Szarvas: Nem volt kötelező a helyszín, én ammondó vagyok, bár a 168 órában volt egyszer egy kis gond. Valaki beírta, hogy „exkluzív interjút” adott neki, pedig egy ilyen sajtótájékoztatón kérdezték. Mert egy saj-

tótájékoztaton egy miniszterelnöktől kérdezni az legalább olyan nagy dolog, mint bemenni a szobájába, mert általában 3-4 újságírónak adják meg a lehetőséget, hogy kormány- vagy államfőtől kérdezzen. Csak egy példát tudok elmondani: Gyurcsány miniszterelnöktől eddig életemben egyszer sikerült, és kétszer mondott valami három mondatot nekem.

Szenes: És akkor már miniszterelnök volt?

Szarvas: Nem miniszterelnökként kérdeztem a Külügyminisztériumban, ami benne is van különben az anyagok között. Tehát volt olyan, amit miniszterelnökökkel, esetleg volt, amit előtte csináltam vagy pedig akkor, amikor már nem voltak miniszterelnökök. Orbán Viktorral csináltam, kérdeztem tőle olyan formában, amikor miniszterelnök volt ilyen kormányzóvivőin. Vagy például amikor egy másik miniszterelnökkel tárgyalt. Medgyessy Péterrel például akkor csináltam interjút, vele is többet csináltam, de amit most lehoztam, azt tartottam egy kicsit érdekesebbnek, amikor miniszterelnök-jelölt volt, de az elég nehéz volt, mert a sajtófőnöke meg is haragudott rám.

Szenes: Volt valami nyomós oka?

Szarvas: Nem. Az volt, hogy szóba állt velem és nem rajta keresztül közölte.

Babák Mihály: Magam is tapasztaltam, hogy nem könnyű a sajtó dolga sem, ha az úgynevezett nagy emberek közelébe akar férkőzni, pláne, ha egy hosszabb lélegzetű beszélgetést szeretne. Manapság ez csak a sajtófőnökökön keresztüli egyeztetéssel lehetséges. Sokszor nem is jut el az információ hozzájuk, pedig lehet, hogy ők maguk szívesen beszélgetnének. Biztosan vannak ilyen tapasztalataid is.

Szarvas: Hát, én sok rosszal találkoztam.

Szenes: Na, de voltak már, mint ahogy szóba került szóvivők, kormányzóvivők, voltak igen kellemes jelenségek, akik úriember módjára tudtak viselkedni, a szakmában is etalonnak számít Juhász Judit szóvivősége. Végtelenül kedvesen, bájosan bánt mindenkivel annak idején. De sorolhatnám tovább.

Szarvas: Juhász Judittal épp ebben az évben csináltam, énnekem is

kedvenc szóvivőm Juhász Judit, de Budai Bernadett-tel is sikerült csinálnom és ő is végtelenül kedves. Hadd mondjak el egy konkrét példát, mivel Gyurcsány miniszterelnökkel nem tudtam aláírtni, mint veled, megkértem a Berdadettet, hogy vigye már el neki a könyvet, ő se tudta, ő sem jutott be. Hadd mondjak el egy dolgot, ami szintén Szarvassal kapcsolatos és roppantul büszke vagyok, a polgármester úrnak egyszerűen már elmeséltem.

Jó pár évvel ezelőtt volt, hogy találkoztam Mikulas Dzurinda miniszterelnök úrral Békéscsabán és meghívtam ide Szarvasra és akkor mondtam polgármester úrnak is, jeleztem, hogy nem okoztam-e ezzel neki kellemetlenséget, jóváhagyta és elég az hozzá, hogy nem Dzurinda miniszterelnök jött Szarvasra, hanem Rudolf Schuster államelnök, úgy, hogy elküldte az államelnököt. Schuster államelnökkel is beszélgettem és megkérdeztem a szoborral kapcsolatba, a Stefánik szoborral kapcsolatban megkérdeztem, nagyon jóban voltam a szlovák nagykövettel és hát ez egy óriási dolog volt, hogy a Schuster államelnöknek 3-4 kérdést feltettem a nemzeti ünnepen. És akkor jelezte nekem, hogy beszélt Babák polgármesterrel a szoborról, és én akkor képbem voltam, már 24 órán belül tudtam.

Babák: Nem véletlen, hogy Schuster is polgármesterként kezdte, sőt, a mostani főkonzul is ugyanabban a nagyvárosban – Kassán – volt jó néhány évig polgármester. Ha már itt tartunk, ugye a köztársasági elnökökből kettőt is kaptunk Schuster és Mádl Ferenc személyében egyszerre, ami ritkán fordul elő, de talán ez kijárt akkortájt a városnak, meg a szlovák-magyar kapcsolatoknak.

Akkor arról volt szó, hogy nem sokkal később találkoznak majd Tótkomlóson, de aztán erre nem került sor. Nem bántam volna, hogyha valami közünk van a béke alakításához. Holnap aktualitása is van a dolognak, ugyanis megyek Poprádra, ahol 24 év óta nem jártam, de most el fogok menni. Úgy gondolom, talán most célszerű egy megjelenéssel is demonstrálni azt, hogy mondjanak bármit a nagy emberek és kevergessék a politikai kártyákat, az emberek a békét szeretik és a jó szomszédságot, s talán

sikerül ezzel a hajnali utazással is a békét meg a megértést segíteni.

Szarvas: Épp a líbiai követségnek volt egy fogadása most ezen a héten és valaki rám köszönt a fogadáson, nem más volt, mint a szlovák nagykövet.

Szenes: Kellemes humorú diplomata, jó diplomata. Beszéljünk még egy kicsit a Hetedhéthatárról! Mekkora stáb készíti?

Szarvas: Ha rákattintasz az Internetre, 186 szerzőnek van 2500 alkotása. Úgy nevezi a cikkeket a főszerkesztő, mert eddig 186-an írtak már. Ha előveszünk egy újságot, kb. 20-30 szerző van, aki állandó, ez a magja.

Szenes: Gondolom, hogy folytatódik majd ez az interjúkötet valamikor, a sok-sok interjú összeáll előbb-utóbb egy másik köteté?

Szarvas: Igen, mert eléggé gondolkodom, mert nem tudom, hogy ezt egy kicsit bővítsen, vagy pedig ugye lenne még, meg a csoportosítás az se könnyű. Azon is spekulálok, hogy csinálok egy olyan interjút, amiben tudósok és miniszterek vannak, mert ebből nagyon sok van nekem, főleg ilyenek.

Szenes: Van kedvenc területed?

Szarvas: Nem, nincs ilyen kedvenc területem. Nem érdekel jobban a tudomány vagy a kultúra, vagy bármi más, a közélet, mert úgy tapasztalom? Nem, a sport is érdekes lehetne. Nemrég sikerült interjút készítenem Janics Natasával, aki végtelenül bűbajos. Most ő a kedvenc sportolónóm és rá fogok szavazni az Év Sportolóján. Különben a Prima primisszimában én javasoltam Dr. Takács Ildikónak, aki benne van, hogy ki kellene adni egy kötetet, akik szerepelnek ebben a könyvben. Lehetséges ugye most már, hogy Szarvason is be fog kerülni a főépítész. De hát az is egy óriási dolog, hogy egy ilyen kis városban legalább egy prima szerepel.

Babák: Beszéljünk egy kicsit rólad is. Hadd mondjam el, hogyan ismerkedtünk meg. Én 1998-ban kerültem a Parlamentbe, rá 1-2 évre találkoztunk. Egy olyan újságíróat ismertem meg személyedben, aki sok emberrel beszélget, kérdez, és sokat szemlélődik. Azt tapasztalom, hogy

a parlamentben is szívesen beszélgetnek veled. Vagy nagyon jó tanácsot osztogatsz, vagy nagyon kedvesen tudsz kérdezni, de azt tapasztaltam, hogy mások is kedvelnek.

Mi a véleményed a bulvársajtóról? Ha nem tolamakodás, az én személyes véleményem az, hogy a mai sajtóvilág nagyon elsekélyesedett. Valamikor régen, ha kerestem egy jó mondatot, vagy kíváncsi voltam, hogy miként vélelszik valaki, akkor adtam egy újságíró véleményére, manapság ezt nem teszem meg. Esetleg közgazdasági, pénzügyi kérdésekben. Szerinted hosszútávon, van ennek az agymosó sajtónak jövője?

Szarvas: Hát én legszívesebben a bulvársajtóra azt mondanám, no komment, de hát gondolom ezzel nem elégednél meg. Nagyon szomorú, mert nagyon sok tehetséges újságíró elment a bulvársajtóba és jó cikkeket írnak, csak ahogy te monddod, nem az igazat. De hát az egész újságírással gond van Magyarországon, mert én nagyon sokszor tapasztalom, elmegyek az országgyűlési könyvtárba és előveszek 3 újságot vagy 4-et: a Magyar Nemzetet, a Magyar Hírlapot, a Népszabadságot és a Népszavát és én ott vagyok ezen a sajtón és egyik sem igaz. Tehát nem korrekt, ami megjelenik ugyanarról a dolgról. Amit az egyik oldal mondott, azt az egyik újság írja le, amit a másik oldal mondott, tehát mind a kettőt nem. De ezt mind a kettőről el lehet mondani. Na, most van még ami újságokat én még becsülök mindkét oldalról. A Heti Választ jónak tartom, meg még a HVG-t, amelyik eléggé korrekt.

Babák: Nem manipulálja az embereket, hanem inkább tényt ír és őszinte, igazat mond.

Szarvas: De most egy érdekes dolog, részt vettem egy kutatásban, ami a beszerzéssel kapcsolatos, meg a korrupcióval. Papanek Gábor professzor, aki a laudációmát tartotta a könyvről, és neki is mondtam, hogy borzasztó érdekes csak a korrupció témakör. A Fidesznek a korrupciós ügyeit a 168 óra írja, a szocialistákét pedig a Heti Válasz. Megdöbbentő. Ezt a két újságot ha előveszi az ember, nagyon sok és jó anyagot talál.

Babák: Visszatérve az eredeti kérdéshez, vagyis milyen jövőt jósolsz az írott sajtónak? Sokan kongatják a vészharangot fölötte.

Szarvas: Nem tudom, megmondom őszintén, hogy pont Szarvason volt egy pár újságíró, amikor te is részt vettél azon a tanácskozáson, ahol sok román ragyogó lapnak ír.

Szenes: Igen, a Háromszéktől itt volt.

Szarvas: Igen, olvastam is róla a cikket, én is nagyon dühös voltam, mert valaki felállt és közölte, hogy nincs jövője az írott sajtónak, már teljesen az internetes, én nem tudom ezt elképzelni. Egészen más az Interneten írni valamit, nincs rákényszerítve, hogy átgondolja, sokkal többet ír és a súlya szerintem nem azonos.

Babák: Nagyon fontos amiket mondtál, én is így gondolkodom, de az is lehet, hogy ez már korfüggő is. Azt hiszem, az értékes és tartalommal, mondanivalóval rendelkező könyvet még szívesen veszik kezükbe az emberek. Talán még a képernyőt sem tartjuk olyan fontosnak. Bár lehet ebből is szerintem jót csinálni, kérdés, hogy ki csinálja. Ráadásul az újság az nem vibrál a szemem előtt, vissza tudok térni, nem kell újra internetezni ahhoz, hogy előhívjam. Én szeretem többször elolvasni azt, ami tetszik.

Az ember, amit szeret, abból többet eszik, vagy többször kívánja, hogy egyen belőle, amit szívesen olvas, azzal előfordul, hogy többször elolvassa, már csak azért is, mert megragad benne az a gondolat, amit olvasott. Szerintem az újság meg a könyv is, az irodalom, szellemi táplálék. Az azért nem ugyanaz, hogy egy hasonlattal éljek, hogy az ember újságpapírból eszi azt az ételt, vagy tányérből. Nekem a tányér az nyomtatott sajtó, lehet, hogy konzervatív vagyok ebben a dologban, de szeretném, hogyha sokáig élne még a mai digitalizáció mellett az írott sajtó.

Szarvas: Sajnos nem biztos, hogy nekünk lesz igazunk, mert akik itt vannak, lehet, hogy jobban szeretik az Internetet – az én fiam is a számítógépet – és ráadásul olyan gyorsan dolgoznak rajta. Őszerinte ötször olyan gyorsan tud megírni valamit. De van olyan barátom is, akinek én is írok néha az internetes újságjába és ott nincsen a terjedelemnek korlátja. És még egy pozitívum van. Az ember ad egy interjút, vagy ír egy

cikket és rosszul írják le, akkor felhívom, és azt mondom: te, ez rosszul jelent meg, és akkor kijavítja. Hát nem csodálatos dolog ez? Az újságokban nem tudom kijavítani, mert akkor be kellene jönni.

De van olyan, ez egy édes dolog, hadd mondjam el, pontosan az én könyvemmel az egyik újságban megjelent egy cikk, amiben pontosan egyetlenegy mondatot kihagyott a főszerkesztő és az szerepel benne a Papanek professzort idézik, aki a laudációt tartotta és azt írja, hogy mintha az újságíró szerepelne a könyvben. Tehát az az egy mondat, hogy Papanek professzor laudációjában van ez az anyag, azt kihagyták, és akkor írja az újság, hogy szerepelek benne én. És ezt például nem lehet kijavítani és akkor szóltam, hogy legalább az Interneten javítsa ki és 3 hónapja azt az egy mondatot sem javították ki az Interneten.

Szenes: Jelen pillanatban milyen munkákon dolgozol?

Szarvas: Most nagyon nagy a restanciám, mert Horváth Istvánval, Magyarország bécsi nagyköveteivel csináltam az utolsó interjút, és éppen tegnapelőtt sikerült, amit te voltál olyan kedves mondani, két rövid kérdést a kanadai fő kormányzó asszonytól megkérdezni, úgy hogy az, ahogy mondtad, nagyon nagy dolog. Egy-két mondat egy államelnöktől, az olyan, mintha valakivel csinálnék egy két-háromoldalas anyagot. Van Heller Ágnessel is egy elkészült interjú, amit meg kell csinálni, meg hát a Juhász Judit. Van egy nagyon érdekes dolog, ami szintén Szarvassal kapcsolatos, van egy Szarvas István atya, aki az egri Katolikus Rádiónak az igazgatója, vele csináltam egy interjút. Nagyon nagy restanciám van, de néha azért szoktam egyéb cikkeket is írni és azon is gondolkodom, hogy ezt bővítsem, vagy egy új interjúkötetet jelentsek meg?

Szenes: Hát, izgalommal várjuk a folytatást. Köszönjük szépen, hogy eljöttél, Pista bácsi!

Szarvas – Szarvason

Nem az újságíró leleménye ez a szójáték: maga a szerkesztő-író, Szarvas István találta ki. Ezzel indokolta, miért is érdekli ez a város. A november 27-i alkalom a Nyitott Könyvtár rendezvénye volt a Tessedik Múzeum nagytermében.

A meghívó Szarvas István interjúkötetének bemutatójára invitálta a „Nagyérdeműt”, (amely ezúttal sem szolgált rá erre az elnevezésre: otthon maradásával tüntetett), továbbá az újságíró mellett egy vendég, Babák Mihály országgyűlési képviselő, polgármester – ezúttal, mint a kötet egyik interjúalánya – megjelenését, és Szenes János főszerkesztő moderátori tevékenységét ígérte. És ez majdnem így is lett.

A rendezvény szervezője, Tusjak Lászlóné könyvtáros köszöntötte a vendégeket, majd Szenes János vette át a szót, és kérdezett. A szerző válaszaiból megtudtuk, hogy ő a Hetedhéthatár című folyóirat budapesti szerkesztőségvezetője. E minőségében intenzív újságírói tevékenységet folytat; a legutóbbi 10 év termése – többek között – 100-120 interjú. Ezek közül válogatott ki harminckettőt, és Kérdeztem – válaszoltak címmel kötetbe szerkesztette. Az interjúalanyai között „mindenki” megtalálható – kivéve a kétkezi munkások. Erre az egyik barátja kérdése döbbsentette rá, de, hogy ez miért van így, nem tudhatták meg a résztvevők.

Megtudhattuk viszont azt, hogy nem akárki fért be a kötetbe. 14 nagykövettel beszélgetett, de csak az indiai és izraeli került be. Számos polgármestert is kérdezett, de számára a legszimpatikusabb Babák Mihály volt, aki a parlament egyik legdinamikusabb, legelegánsabb képviselője. És különben is: az ő neve Szarvas, tehát ide tartozik.

Ekkor vette át a szót a Polgármester. Elmondta, annyira szereti városát, hogy fel akarta venni a Szarvasi előnevet, de lebeszélték róla. Megtudtuk, hogyan ismerkedtek meg az íróval, mennyire szimpatikus volt számára. Hallhattunk parlamenti és egyéb sztorikat; megismerhettük a sajtóról és a sajtó munkásairól alkotott véleményét. Kérdezett is: mi-

lyennek látja a szerző az interjúalanyait, milyen a kiadói, szerkesztői tevékenysége, mit szól a bulvárújságokhoz és a bulvárújságírók tevékenységéhez. Kiderült, hogy a Polgármester a műsorvezetéshez is ért. Szarvas István elhatárolódott a bulvárújságíróktól, neki sincs elismerő véleménye jó néhány kollégájáról és a sajtótermékekről – még a vezető sajtóorgánumokról sem. Egyoldalúak – szólta a sommás ítélete.

Saját magát a valósághoz ragaszkodó, de nem tényfeltáró újságírónak tartja, akinek nem célja, hogy kellemetlen helyzetbe hozza kérdéseivel beszélgetőpartnereit. Talán ennek is köszönhető, hogy bár a vezető politikusokról sok szó esett, az est nem csapott át politizálásba és minősítésbe.

Váratlan esemény zárta a bemutatót. A középiskolás kollégistáknak – kötött napirendjük miatt – távozniuk kellett, így a három előadó hirtelen a rendezők és a sajtó képviselőinek intim társaságában találta magát. Tusjak Lászlóné oldotta fel a pillanatnyi zavart: ajándékkal köszönte meg Szarvas Istvánnak a könyvbemutatót, beszélgetőtársainak a részvételt – írta Kutas Ferenc a Szarvas és Vidéke 2008. december 4-i számában.

Szarvas-könyv a MÚOSZ-ban

Kérdeztem – válaszoltak címmel száz oldalon tíz év interjú-termésének válogatását tartja az olvasó a kezében. A szerző, Szarvas István a Hetedhéthatárban publikált dolgozataiból gyűjtött össze egy könyvecskére valót. Ugyan szubjektív műfaj az interjú, de az újságíró kutya kötelessége az objektivitásra törekvés.

A szerző valóságos hazai „nagyvadakra” vadászott – sikerrel. Harminckét különleges, érdekes, szakmájában nemzetközileg is ismert, elismert személlyel készített beszélgetéseket olvashatunk a gyűjteményben. Nem is nagy túlzással állítható, hogy igazán vesébe látó, valóságosan szigorú revizori alapossággal „faggatta” alanyait. Olykor tapintatos stílusban, de mégiscsak „keresztre feszítéses” fáradozáson kaphatjuk rajta az újságírót.

Látszólag egyszerű a képlet: kérdeztem – válaszoltak. Babák Mihály, Szarvas polgármesterétől, Lámfalussy Sándor, világhírű közgazdász professzoron át egészen Zwack Péter, a Zwack-birodalom vezetőjéig, illetve Habsburg Ottó királyi hercegig bezárólag megtaláljuk az uralkodó osztályhoz tartozó felső réteg képviselőit, („beválogatott”) interjúalanyait. Kossuth-díjasok, miniszterelnökök, közjogi méltóságok, miniszterek, (hazánkban működő) nagykövetek, akadémikusok, tudósok, cégvezetők, polgármesterek, sportolók, orvosok – többségében férfiak, de öt hölgy is „beadta a derekát” Szarvas István interjúvoláisi kérésének. (Nem „reklamálandó”, de azért néhány más szakterület képviselővel készített anyag azért még jobban emelhetne volna a merítési színvonalat. Akár még egy munkásinterjú is?!)

Az A/5 méretű, 100 oldalas (egyszerű, praktikus kivitelű) interjúgyűjteményt tartalmazó könyvecske a Hetedhéthatár-füzetek 11. száma egyben – írta László Gyula a MASA portálon 2008. november 15-én.

Főkormányzónővel a cukrászdában

Jean-Daniel Lafond úr kezdeményezésére a Rideau Hall minden egyes, a kanadai állampolgárok tehetségét elismerő és méltató ünnepség alkalomával megrendezi A művészet számít elnevezésű fórumot. A találkozónagyszerű lehetőséget nyújt arra, hogy a díjazottak, egyetemi oktatók és vezetők megvitassák és megvizsgálják mindazokat a problémákat, amellyel a kultúra az aktuális társadalmi helyzetben szembenéz.

A fórumok elősegítik egy hatékony párbeszéd kialakulását, és alkalmat nyújtanak az együttgondolkodásra. Az elmúlt három évben több mint harminc ilyen fórum került megrendezésre Kanadában és egyéb országokban. A Citizen Voices (A lakosság hangja) elnevezésű webes fórum, amely szintén részét képezi A művészet számít találkozóorozatnak, minden kanadai előtt nyitott és itt érhető el. Ennek része volt a tegnapi esti Uránia mozibeli találkozó is, melyen a kanadai főkormányzónő is megjelent.

A fórumot Báron György filmkritikus, a Színház- és Filmművészeti Egyetem tanára vezette. Kanadai részről Philippe Baylaucq filmrendező és a magyar származású Tom Perlmutter kormányzati filmfőbiztos, míg magyar oldalról Bódis Kriszta dokumentumfilmes, író és pszichológus, valamint Kamondi Zoltán filmrendező és producer vett részt. S hogy a főkormányzó-házaspár mit keresett közöttük? Alábbi életrajzukból ez is kiderül.

Öexcellenciája Jean-Daniel Lafond

A Franciaországban született Jean-Daniel Lafond filozófiát tanított, valamint a La Revue du Cinéma számára írt filmkritikákat, miközben oktatástudományi kutatásokat folytatott, és médiapedagógiára specializálódott. 1974-ben érkezett Kanadába, és 1981-ben szerzett állampolgárságot. Idejét azóta a mozifilmeknek, az írásnak, és a rádióknak szenteli. 1985-ben rendezte első egész estés dokumentumfilmjét, Dream Tracks címmel, a Kanadai Nemzeti Filmbizottság (National Film Board, Office national du film) számára. Azóta több mint egy tucatnyi fil-

met írt és rendezett, amelyek mind a kreatív dokumentumfilm-készítés iránti elkötelezettségét testesítik meg.

Filmjei számos díjat nyertek Kanadában és külföldön, ide értve a Prix Lumières díj 1999-ben történő elnyerését is. 2005-ben a Kanada Érdemrend compagnon-i rangjára emelték. Legutóbbi munkái közé tartozik a *Folle de Dieu*, a *Marié de l'Incarnation (1599-1672)* írásai által ihletett teljes hosszúságú film; valamint a *La déraison d'Amour*, az azonos című filmje által ihletett színdarab. Felesége a Nagyméltóságú Michaille Jean, Kanada Főkormányzója, aki mellett aktívan kiveszi részét a tisztséggel járó feladatokból. A Főkormányzói Hivatalban való tartózkodása alatt két ambiciózus projektben tevékenykedik aktívan: az *ArtMatters (A művészet számít)* és a *Citizen Voices (A lakosság hangja)* web-helyeken.

Aki meghódította Budapestet

Őexcellenciája Michaille Jean Haitin, Port-au-Prince-ben született. Családjával együtt 1968-ban az akkori diktatórikus rezsim elől menekülve bevándorlóként Kanadába költözött. Miután az Université de Montréal-on összehasonlító irodalomból megszerezte az MA fokozatot, ugyanannak az egyetemnek az Olasz Tanulmányok fakultásán tanított. Jean úrnő tanulmányai során nyolc évig bántalmazott nők számára fenntartott québeci menedékhelyeken dolgozott, miközben aktívan hozzájárult egy vészmenhelyekből álló hálózat Québecben és Kanada más területein történő kiépítéséhez.

Később megpróbálkozott az újságírással, és nagy tisztelettel övezett újságíróvá, valamint a Radio-Canada TV és a CBC Newsworld információs programjainak fő műsorvezetőjévé vált. Férje Jean-Daniel Lafond, és van egy kilenc éves kislányuk, Marie-Éden. A Nagyméltóságú Michaille Jean, aki az 1867-es Államszövetség óta Kanada 27. főkormányzójaként 2005. szeptember 27-én esküdött fel, azóta államfői feladatokat lát el. Pozícióját a párbeszéd ösztönzésére kívánja felhasználni, ahol az állampolgárok szava meghallgatásra kerül.

A főkormányzónő megbeszélései során bebizonyította, hogy a poli-

tika, a gazdaság és művészet terén egyaránt kiváló képességekkel rendelkezik. Találkozott Szili Katalin házelnökkel és Gyurcsány Ferenc miniszterelnökkel a Parlamentben. Sólyom László köztársasági elnökkel folytatott konzultációján, a Sándor-palotában aláhúzta, hogy Kanadában a bevándorlást értéknek tekintik, a bevándorlók beilleszkedése nem jelenti asszimilációjukat, és a kisebbségeket is integrálni kell.

Másnap délelőtt Demszky Gábor főpolgármester és Csécsi Béla polgármester vendégeként a józsefvárosi, Mátyás téri Községi Házban járt. Délután a Nyugati pályaudvar Királyvárójából Dunakeszire, a Bombardier Gyár vonat- és jármű-összeszerelő üzemcsarnokába vatozott. Dunakeszin elmondta, hogy Kanada kiemelt célpontnak tekint Magyarországot. Elismerően szólt a kanadai-magyar gazdasági kapcsolatok fejlődéséről. A fenntartható fejlődés fontosságára hívta fel a figyelmet, utalva arra, hogy Kanada exportja Magyarországra a 2006-os 131 millió kanadai dollárról 2007-ben 204 millióra emelkedett, míg a magyar export Kanadába 2006-ban 272 millió dollárt tett ki, mely 2007-ben 321 millióra nőtt.

Este az Uránia Filmszínházban filmművészekkel találkozott, előtte fogadást adott az Andrásy úti Lukács Cukrászdában a kanadai kolónia tagjainak. A fogadáson nekünk is lehetőségünk volt kérdezni Őexcellenciájától.

Milyen benyomásokat szerzett Magyarországon? Nagy örömünkre szolgál, hogy a közép-európai országok közül először Budapestre utazott!

Nagyon tetszik az önök országa és csodálatos Budapest. Az emberek nagyon kedvesek, de véletlen, hogy épp idejöttem legelőször.

Ön ma este részt vesz egy kanadai-magyar filmművészeti eszmeeszerén. Szereti a jó filmeket?

Jók az értesülései – felelte mosolyogva. – Valóban este elmegyek az Uránia Filmszínházba. Nagy érdeklődéssel várom a kanadai és a magyar filmes szakemberek eszmeeszerését, mert nagyon szeretem a jó filmeket – jelent meg a ZetaPress hírportálon 2008. december 23-án.

Montreali könyvbemutató

Budapest, Pécs és Szarvas után egy kicsit messzebb, Észak-Amerikában került sor Szarvas István, a pécsi Hetedhétthátár újságírójának könyvbemutatójára. A budapesti bemutatóról korábban beszámoltunk A montreali Foyer Hongrois tanácstermében, mintegy harminc kanadai-magyar volt kíváncsi az Európából érkezett vendégre.

A résztvevők a bemutató előtt egy pörköltös és túrós-palacsintás vacsorán vettek részt, előétel egy spenótos kosárka volt. A vacsora után a résztvevőket a ház lakója, Kerekes Sándor, a Quebeci Öttusa Szövetség elnöke, a könyvben szereplő egyik interjúalany köszöntötte, amelyből részleteket ismertetünk.

Kedves Hölgyeim és Uraim! – kezdte az üdvözlést Kerekes. – Szarvas István újságíró barátom, aki a pécsi Hetedhétthátár Magazin budapesti szerkesztőség-vezetője, és jómagam nevében szeretettel köszöntök mindenkit, aki ma eljött erre a találkozóra. A Magyar Otthon (Foyer Hongrois) új lakójaként szintén köszönetet szeretnék mondani Udvarhelyi Kati főtítkárnak, hogy biztosította részünkre a termet, és Eva Pekari asszonynak, a finom vacsoráért.

Szentmihályi Gyula montreali tiszteletbeli magyar konzullal meglátogattuk a Montreali Polgármesteri Hivatalt, ahol Marcel Tremblay kabinetfőnök fogadott minket és Szarvas István aláírta a város aranykönyvét. Egyben felkérést kapott, hogy a városnak adjon el egyet könyvéből, ami a város könyvtárában kerülne elhelyezésre. István megköszönve a megtiszteltetést, de ingyen teljesítette a kérést.

Később Gerald Tremblay polgármesterrel is találkoztunk. A találkozásról fényképek készültek. Kellemes gesztusként Biodom- és Planetárium-belépőket kaptunk. Tegnap Szentmihályi Gyula mutatta meg a Hegedű múzeumot és ez alkalommal István interjút készített a hegedűkészítés mesterével. Ehhez azt szeretném hozzáfűzni, hogy hatvanéves montreali tartózkodásom alatt most láttam először a hegedűcsodákat, de nagyon elnyerték tetszésemet.

Engedelmmükkel szeretném elmondani, hogy miért ülök itt veled, hol és mikor ismertem meg őt. Mikor faggattam, mi a célja kanadai utazásának, a következőt válaszolta: Megismertetni a könyvet és egyben érzékelni, milyen is a Magyar Élet Montrealban. Először 1999-ben a Margitszigeten rendezett Öttusa VB-n találkoztunk. Ő, mint nemzetközi sportújságíró működött, én a Rendezőbizottságnak segítetttem.

Szarvas István a pécsi Hetedhétthátár Magazin közismert újságírója, és ha talán példányszámban nem versenyezhet a budapesti lapokkal, tartalmában mindenképpen. 2010-ben Pécs lesz Európa Kulturális Fővárosa. Ezt a büszke címet olyan városok előtt nyerte meg, mint Budapest, Debrecen, Szeged, Miskolc. Tíz év alatt az újságban megjelent száznál több interjúból lett a 32 közismert politikus, tudós, közjogi méltóság, üzletember és közéleti személy könyvének témája.

A kiválasztás, a kérdések előkészítése és a feltételek hűséges leírása és közzététele, mind az ő lelkiismeretes munkája. Nem szenzációt keres. Professzionista integritása közismert és hosszú évek munkája. A kiérdemelt bizalomra van felépítve. Parlamenti újságíróként elintézte számomra, hogy nehézkes adminisztrációs és biztonsági akadályok ellenére egy napot vele tölthettem a Magyar Parlament sajtópáholyában és közvetlenül érzékelhettem az Országház működését.

Személyesen tapasztaltam a kollégái megbecsülését a felmerülő témákhoz szükséges semleges és analitikus megközelítését. Meg kívánom jegyezni, hogy a Dorwal-i (montreali) repülőtéri biztonsági intézkedések eltörpülnek az otthoni parlamenti mellett. Az Önöknek kiosztott másolatok bőven illusztrálják úgy a budapesti, mint a szarvasi és pécsi beszámolóit és Michaelle Jean kanadai fő kormányzó excellenciás aszszonnyal, ősszel készített budapesti interjút. Mielőtt tőle kérdeznének valamit, ő is szeretne néhány szót szólni – adta át a szót vendégének Kerekes Sándor.

Hölgyeim és Uraim! – fordult hallgatóihoz Szarvas István. – Nagy megtiszteltetés számomra, hogy Budapest, Pécs és Szarvas után itt Kanadában, Montrealban, ebben a házban – amely számomra egy kis

magyar sziget –, bemutathatom interjúkötetemet, amelyet az elmúlt tíz évben készített több mint száz interjúból válogattam.

A könyvben szereplő interjúk egy korpépet tárnak elénk egy magyar évtizedről. A sajtótörténet szerint az első interjút James Gordon Bennett skót származású New York-i újságíró írta 1836-ban. Mára e műfaj egyik legfontosabb és legáltalánosabb megnyilvánulási formánk. Földes Anna magyar újságíró egyik könyvében idézi meg a múlt század hatvanas-hetvenes éveiből Marin-Schraub svájci filozófus bonmot-ját, miszerint az emberiség egynegyede állandóan interjút készít a másik negyeddal, miközben a fennmaradó fele kipihen annak a fáradsalmait, vagy készül a következőre.

Tóth László Az interjú, mint a megismerés eszköze című cikkében a következőket írja: Azt gondolom, az egyik legfontosabb hozzá, hogy az interjú készítője többet tudjon – vagy legalábbis mást – az adott tárgyról, s többet – esetleg ugyancsak valami mást – a megkérdezetttről, mint amit, s amennyit ő maga tud a felvetett kérdésről, illetve önmagáról. Az interjú műfaj klasszikusa a három éve elhunyt Oriana Fallaci, aki a legjobbnak vélt negyven interjújából összeállított kötetének az Interjú a történelemmel címet adta, élete vége felé ezt nyilatkozta interjúiról: Mindegyik portré az enyém. Ezek különös keverékei eszméimnek, temperamentumomnak, türelmemnek. Minden a kérdésekhez vezet. Szívemből szólnak ezek a gondolatok, amelyeket írt a riporterkirálynő. Köszönöm megtisztelő figyelmüket és várom kérdéseiket! – fejezte be a szerző.

Több mint egy tucat kérdés hangzott el, úgymint:

Érte-e meglepetés az interjúkészítés során?

Válasz: Igen. Az egyik több újságíró-díjat nyert hölgygel próbáltam készíteni interjút, aki a tévében nagyon kemény kérdéseket szokott feltenni riportalanyainak. Amikor én kérdeztem valami olyasmit, amiben állást kellett volna foglalni, azt válaszolta: erre nem felelek, mert nem kívánok senkit megbántani.

Fontos önnek, hogy szimpatikus legyen az ön számára a riportalany?

Válasz: Kellemesebb, ha szimpatikus, de ha korrekt választ ad, akkor nem zavar, ha nem az.

Jóvá kell-e hagyatni megjelenés előtt az interjút?

Válasz: Igen. Legtöbbször, de van olyan, akivel a másodikat már nem. Vannak kellemes és kellemetlen élményeim. Kellemes Zwack Péterrel, aki három hétig csiszolta soronként és a végén életem egyik legsikerültebb interjúja lett. Kellemetlen: az MTA elnöke, Pálinkás József nem járult hozzá a közléshez, mert késéssel nyújtottam be jóváhagyásra.

Kivel csinálna legszívesebben interjút?

Válasz: Barack Obama amerikai elnökkel és Ratzinger bíborossal, azaz XVI. Benedek pápával.

Volt-e olyan személy, akivel nem sikerült a beszélgetés?

Válasz: Farkas Bertalannal, az első magyar űrhajóssal, aki a következőket mondta: Kolléga Úr, ha minimális tudása lesz az űrhajózásról, akkor jelentkezzen újra! Ezt sikerült megszerezniem. Azóta elkészült az interjú is és jó barátságba kerültünk. Olyannyira, hogy elhatároztuk, együtt fogunk majd golfozni.

Volt-e valami különlegesen kellemes élménye?

Válasz: Kellemes élményem volt Habsburg Ottó királyi fenséggel. Budapesten, a Pázmány Péter Katolikus Egyetemen tartott egy csodálatos előadást. Már akkor elmúlt 90 éves, nehezen állt rá az interjúra, három percet ígért. Negyvenöt percig tartott beszélgetésünk. Akkor felállt, kikísért a lifthez és a következőket mondta: Szerkesztő Úr! Köszönöm a beszélgetést.

Megjelent az EuroAstrában 2009. október 7-én.

Meriel Tremlay kabinetfőnök az ajándék sállal

Szarvas István aláírja Montreal Aranykönyvét

Szarvasi sikerek

Szarvas, a Békés megyei kisváros, amelyet joggal neveznek sokan Dél-Alföld gyöngyszemének, az elmúlt évek során többször került a figyelem középpontjába. 2002-ben Babák Mihály, a város polgármestere Az év polgármestere lett.

2003-ban itt járt Rudolf Schuster szlovák államelnök, aki felavatott egy Szlovák Tanítási Nyelvű Általános Iskolát, Óvodát és Diákotthont. Találkozott Babák Mihállyal, és eszmét cseréltek Milan Ratislav Stefanik ezredes szobrának felállításáról – ez utóbbi információt a szlovák elnök egy fogadáson velem is megosztotta. 2005-ben Lovas Világtalálkozót rendeztek a városban, ahol 500 ló és 1000 lovas vett részt 50 programon.

Szarvas 2810 szavazattal győzött a Magyar Televízió Főtér című műsorának országos szavazásán, amelyen a nézők választhatták ki Az év települését. Az idei voksoláson, amelyen 16 város versengett a dobogós helyekért, Székesfehérvár 1894, Szeged pedig 1774 szavazatot kapott.

Az MTV népszerű műsora, a Főtér immár harmadik alkalommal hirdette meg a szavazást. Az év települése 2004-ben Kőszeg, tavaly pedig Veszprém, a királynék városa lett. Az idei díjat, a Herendi Porcelánmanufaktúra erre az alkalomra készített dísztárgyát Rudi Zoltán, az MTV elnöke adta át Szarvas polgármesterének, Babák Mihálynak.

A Szarvasról készített film, a Nagy György vezette Főtér című műsor szerkesztőségének gondozásában, idén november elsején került képernyőre. Az 50 perces adásból az is kiderült, hogy a városban található Magyarország legnagyobb örökzöld tölgyfája. Szarvas jelképe a központjában található szarvas-szobor, amire szilveszterkor a fiatalok felmásznak, és innen köszöntik az újévet. A kétszáz éves diákváros a Körös-völgyi természetvédelmi terület része, különleges értéke a vízhez kötődő ritka növény- és állatvilág. Országos hírű nevezetessége a 84 hektáros arborétum, amelyet a 18. században telepített gróf Bolza Pál. A parkban, mely ma Magyarország legnagyobb ilyen jellegű gyűjtem-

ménye, több száz különleges növényritkaságot gondoznak. A Magyar Turizmus Zrt. különdíját Róna Iván, az intézmény vezérigazgatója adta át a polgármesternek. A Turizmus Zrt. a várost jelentősen támogatja, egy éven keresztül népszerűsíti és reklámozza a győztes települést kiadványaiban.

Az Üzlettárs Magazin és a Coface cég felmérést készített a Corvinus Egyetem munkatársai közreműködésével a leginkább vállalkozásbarát települések rangsoráról. A felmérésben a munkakörnyezet 40%, vállalkozás 30%, az infrastruktúra 20%, az életminőség 8%, a képzés 20% súllyal szerepel. Ebben a rangsorban 45 helyet lépett előre a város, és a Békés megyei városok közül egyedül került a legjobb 20-ba.

Polgármester Úr, mennyire tartja fontosnak a mezőgazdaság fejlesztését?

Alulbecsülni a gazdaság fejlesztésének fontosságát a legostobább hiba, amit polgármester csak elkövethet, ugyanis, ha nem pörög a gazdaság, depressziósak lesznek az emberek, és az egész város működése veszélybe kerül.

Önöknél hány céges adóalany van?

A 18 ezres lélekszámú városunkban 1481 céges adóalany van, ami azt jelenti, hogy minden tizennegyedik embernek van vállalkozása. Mi a két-három munkahelyet teremtő beruházásnak is örülünk, ezért a Széchenyi-terv idején arra biztattunk minden vállalkozót, hogy pályázzon. Pályáztak is, mégpedig sikerrel! A legjobb adózókat minden évben kitüntetjük, ugyanakkor minden adófillérrel elszámolunk feléjük.

Korábban többször beszélgettünk az infrastruktúráról. Hogyan fejlődik?

Az alapinfrastruktúra megvan, de sokat kell még fejleszteni. Az ipartelephez vezető útra 250 millió forintot költöttünk, de mivel a város nehézkesen érhető el máshonnan, mint a 44-es út, ezért annak a fejlesztése is elengedhetetlen. Emellett jó minőségű, széles sávú internetkapcsolat kiépítésre is szükség van. Ez utóbbi már épül is, ennek az évnek a nyarán már használatba is vesszük. Számítunk a turizmusra

is, az egyik meglévő hotelt wellness- és fitness-részleggel bővítik, de 600 millió forintos beruházással szeretnék egy gyógyászati centrumot is létrehozni, amely elsősorban a skandináv vendégekre építene.

Megjelent a Hetedhétárban 2007. március 19-én, valamint az első kötetben.

Babák Mihály, Szarvas István és Szenes János

BABÁK MIHÁLY
 Ez napjaink óta kezdődött, és ma
 lehetőségüként a valószínűséget
 az igazán nagy sikerrel! Köszönöm!
 Babák Mihály

A tájékozott beteg jobban gyógyul

A SpringMed Kiadó orvos vezetőjével, Dr. Böszörményi Nagy Klárával Budán, a Mészöly utcában, a kiadó irodájában mézes tea mellett beszélgettünk. 1985-ben végzett a Semmelweis Egyetem általános orvosi karán. Később tüdőgyógyászatból szakvizsgát tett. 1995-ben posztgraduális közgazdasági diplomát szerzett, azóta tevékenykedik a könyvszakmában.

Doktornő! Önök rövid idő alatt jelentős orvosi szakkönyvkiadóvá váltak. Beszéljen küldetésükről!

A SpringMed Kiadó 2002-ben kezdte meg tevékenységét azzal a céllal, hogy minőségi egészségügyi ismeretterjesztő, egészségnevelő és orvosi kiadványokat hozzon létre.

Az önök betegtájékoztató könyvei nagyon sikeresek. Hogy jött az a gondolat, hogy ezekre szükség van? Hadd jegyzem meg önnek, hogy az Akadémia elnökével, Vizi E. Sziveszter professzorral beszélgettem tavaly, aki elmondta nekem, az USA-ban külön osztály foglalkozik az Akadémián, amely a betegek tájékoztatására specializálódott.

Felismertük azt a igényt, hogy a betegek és hozzátartozóik szeretnének többet tudni betegségükről, egészségügyi problémáikról. Ezért igyekeznek sorsukat „jobban kézben tartani.”

Hogyan érik el, hogy kiadványaikat a „laikusok” is megértik?

Minden kiadványunk a hazai szakmai, illetve civil szervezetek bevonásával – többek között a Magyar Kardiológusok Társasága, Magyar Gasztroenterológiai Társaság, Magyar Onkológusok Társasága és folytathatnám a sort – közreműködésével jelenik meg. A könyveket az adott területvezető szakemberek írják és lektorálják. Munkánkat küldetés-szerűen végezzük. Meggyőződésünk, hogy a tájékozott beteg gyógyulási hajlama jobb, hiszen orvosával hatékonyabban tud a gyógyulásáért közreműködni.

Kérem, tájékoztassa olvasóinkat, hogy milyen kiadványaik vannak!

Szívesen. A Betegtájékoztató sorozatunkban a legjelentősebb az On-

kológia, eddig 18 könyvünk jelent meg ebben.

Gondolom, ez a legkényesebb téma, erről különösen nehéz a laikusokat tájékoztatni.

Valóban így van, igyekszünk ezen a területen az amerikai bevált tapasztalatokat hasznosítani. Gyakorló orvosként, tüdőgyógyászként sokszor találkoztam a rákkal. Folytatnám sorozataink felsorolását: Allergológia, Gasztroenterológia, Kardiológia, Reumatológia. Emellett újabb sorozatot indítottunk el Diabetológia és Pulmonológia címen a cukorbetegségben szenvedők és a tüdőgyógyászati megbetegedéssel küzdő betegek és hozzátartozóik számára. Ígéretes új sorozatunk a SpringMed Kérdezz! Felelek! – amelynek első kötete már a könyvesboltokban kapható és közkönyvtárakból is kikölcsönözhető, Gyermekkori allergiák címmel jelent meg.

Megjelent a Hetedhétárban 2006. március 10-én és az első könyvben

BÖSZÖRMÉNYI NAGY KLÁRA

*Kedves Klára! Köszönöm Neked az eddigi együttműködésért! Továbbra is sok sikert!
Szeretettel: Borsdely*

Tartalomjegyzék

Szerkesztői ajánlás	3
Szerzői előszó	5
Szarvas-könyv a Hetedhétatárban	6
Papanek Szarvasról	7
Tíz év harminckét szemüveggel	10
Szarvas-könyv a Zuglói Lapokban	12
Szarvas-könyv a Krónikában	13
Ne csak a könyvtár legyen nyitott, Polgármester Úr!	14
Szarvas a szarvasi Nyitott Könyvtárban	16
Szarvas – Szarvason	31
Szarvas-könyv a MÚOSZ-ban	33
Főkormányzónővel a cukrászdában	34
Montreali könyvbemutató	37
Szarvasi sikerek	42
A tájékozott beteg jobban gyógyul	45

A SPRINGMED KIADÓ AJÁNLATA

- Betegtájékoztatók
- Egészségügyi ismeretterjesztés
- Orvosi könyvkiadás

Szerkesztőség és bemutatóterem: 1114 Budapest, Bocskai út 21.

Telefon: 279 0527 • Fax: 279 0528 • E-mail: info@springmed.hu

www.springmed.hu

Ágota Mandelot festménye

A CSALÁDBÓL FAKADÓ ERŐ

Hellinger Intézet Magyarország   **+36 30 962 8090**
1065 Budapest Bajcsy-Zsilinszky út 7.   **www.hellingerintezet.hu**

Egy 2008-ban kiadott interjúkötet fogadtatásáról olvashatunk. A könyvben a szerző ismerősei vallanak a munkáról Szarvason és Montreálban.

A kötetben megszólalnak:

Babák Mihály

Böszörményi Klára

Kerekes Sándor

Michaëlle Jean

Papanek Gábor

Szenes János

Ágota Mandelot festménye

